

ข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนประดู่

เรื่อง -

การท่าน้ำ

คณะกรรมการบริหารส่วนตำบลโนนประดู่ จังหวัดอุบลราชธานี

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนประดู่
อำเภอสีดา จังหวัดอุบลราชธานี

เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๓๙๖

หน้า ๑๗๖
ราชกิจจานุเบกษา

๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโนนประดู่

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโนนประดู่ ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ สั่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ขึ้นเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลโนนประดู่ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโนนประดู่ และนายอำเภอสืดา มงคลรักษ์บัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโนนประดู่ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนประดู่ ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนประดู่ แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาชิม

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่ เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความรวมถึง ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่น ที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณชน” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนประดู่

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจ่ากรรูมัตริว่าการ กระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๕.๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคง แข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและ พยุงของสัตว์ และขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ ระบบการระบายน้ำที่ถูกสุขาภิบาล และมีระบบบำบัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูกสุขาภิบาล

(๕.๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(๕.๓) กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ไว้ถูกสุขาภิบาล

(๕.๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์ ผู้คนโดยสัตวแพทย์

(๕.๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน

(๕.๖) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๖ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นพื้นที่ห้ามเลี้ยงหรือ ปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

(๑) สารน้ำสาธารณะที่ใช้อุปโภคบริโภคร่วมกันของประชาชนในพื้นที่ตำบลโนนประดู่

(๒) ลำธาร ห้วย หนอง คลอง บึง สาธารณสุขอันประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน ในการอุปโภคบริโภคซึ่งซุ่มเสียงต่อการเกิดโรคระบาดหากมีการนำสัตว์ลงไปเลี้ยง ในพื้นที่ดังกล่าวในประดู่

(๓) ที่สาธารณสุขอื่นใดอันเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดได้ประกาศในภายหน้าต่อไป

ข้อ ๗ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคง แข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำเนินชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่าง และการระบายน้ำอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกสุขาลักษณะ

- (๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ
- (๓) กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขาลักษณะ
- (๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคให้กับสัตว์ เพื่อป้องกันโรคสัตว์
- (๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน
- (๖) ไม่ริบสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ของตนในสถานที่เจ้าหนังงานห้องถีนกำหนดห้ามเลี้ยงเด็ดขาด

(๗) ในกรณีเหตุสังสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรค 朕อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกสัตวนั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าหนังงานห้องถีนหรือเจ้าหนังงานสาธารณสุขหรือสถานีอนามัยทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของบุคคลดังกล่าว

(๘) เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตน มิให้ก่อเหตุร้าย หรือมิให้ก่ออันตรายต่อความเสียหายใด ๆ ต่อทรัพย์สินสาธารณะ และหรือต่อทรัพย์สินของบุคคลทั่วไป และหากเกิดความเสียหายต้องอันตราย หรือเหตุร้ายๆ เจ้าของสัตว์จักต้องระวางเงิน赏ให้โดยพลัน หรือชดใช้ค่าเสียหายตามความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำของสัตว์ของเจ้าของ ความรับผิดชอบในการนี้ให้หมายรวมถึงครอบครองสัตว์ด้วย

ข้อ ๘ ในกรณีที่เจ้าหนังงานห้องถีนพบสัตว์ในที่ หรือทางสาธารณสุขเป็นการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าหนังงานห้องถีนมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อย ๓๐ วัน เมื่อพ้นกำหนดแล้ว ยังไม่มีผู้ได้มาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตวนั้น ตกเป็นทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบลในประดุ

ข้อ ๙ กรณีที่การกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าหนังงานห้องถีนจะจัดการขาย หรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามสมควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนดเวลา ๓๐ วันก็ได้ เงินที่ได้จากการขาย หรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขาย หรือขายทอดตลาด และค่าเลี้ยงดูสัตว์ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๑๗๖

หน้า ๑๗๕
ราชกิจจานุเบka

๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๕

ในการนี้ที่มีได้มีการขาย หรือขายทอดตลาดสัตว์ตามข้างต้น และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายใน ๓๐ วัน เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์กรบริหารส่วนตำบลในประเทศไทย ตามจำนวนที่ใช้จ่ายจริงด้วย และเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจยกห่วงสัตว์ไว้ได้จนกว่าเจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสัตว์จะได้เสียค่าใช้จ่ายดังกล่าวแล้ว

ในการนี้ที่ปรากฏว่า สัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้น เป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์กรบริหารส่วนตำบลในประเทศไทยในเรื่องใดหรือทุกเรื่องได้

ข้อ ๑๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๒ ให้นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลในประเทศไทยเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ หรือคำสั่งได้ ๑ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕

สืหัส เสนนออก

นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลในประเทศไทย

(๓) ມາຕຽວດນ້າຈະຕ້ອງຕິດຕັ້ງໄວ້ທີ່ຕັ້ງທາງໃນເຂດສານທີ່ຂອງຜູ້ໃຫ້ນ້າທີ່ຈະຮັບໄດ້ງ່າຍເພື່ອຄວາມສະດວກແກ່ພັນກົງການຕຽມມາຕຽວດນ້າ ສາມາດຕຽມສອບປະມານການໃຫ້ນ້າ ພົມການປັບປຸງແປງແກ້ໄຂແລະຊ່ວມແໜນບໍາຮຸງຮັກໝາໄດ້ຕົວດວເລາ ທັນນີ້ ໄ້ອຍຸໃນດຸລີຍພິນີຈອງເຈົາພັນກົງການທົ່ວລີນ

(๔) ມາຕຽວດນ້າ ທ່ອກາຍນອກ ແລະອຸປະກຣນ ເປັນທັນພົມການປັບປຸງແປງແກ້ໄຂ ສ່ວນດຳບລໂນນປະດູ ທ່ອກາຍໃນ ເປັນທັນພົມການຂອງຜູ້ໃຫ້ນ້າ

(๕) ກຣນທ່ອກາຍໃນເກີດການຈຳຮຸດເສີຍຫາຍ ຜູ້ໃຫ້ນ້າຈະຕ້ອງດຳເນີນການຊ່ວມແໜນແລະອອກຄ່າໃຈ່າຍໃນການຊ່ວມແໜນເວັ້ງທັນໝາດ ແລະຕ້ອງຈຳຮຸດຄ່ານ້າທີ່ສູງໄປຈາກການຮ່ວ່າໄລນ໌ເນື່ອຈາກການຈຳຮຸດນັ້ນ

(๖) ທ້າມມີໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ນ້າທີ່ກຳເນົາແກ້ໄຂ ເປັນແປງແປງຫຼືຍ້າຍທີ່ຕິດຕັ້ງປະດູນ້າ ມາຕຽວດນ້າ ໂດຍໄມ້ໄດ້ຮັບອຸນຸຍາຕີຈາກອົງການປັບປຸງສ່ວນດຳບລໂນນປະດູ

(๗) ຜູ້ໃຫ້ນ້າຈະຕ້ອງຮັບຜິດຂອບໃນການດູແລຮັກໝາ ປະດູນ້າ ມາຕຽວດນ້າ ແລະທ່ອກາຍໃນໄ້ອຍຸໃນສກາພີເສນອ ຄ້າເກີດການຈຳຮຸດເສີຍຫາຍ ໂດຍການກະທຳຍ່າງໄດ້ຍ່າງໜຶ່ງຂອງຜູ້ໃຫ້ນ້າເວັ້ງອົງການປັບປຸງສ່ວນດຳບລໂນນປະດູຈະໄມ້ຮັບຜິດຂອບແລະຫຼືໃຫ້ຄ່າເສີຍຫາຍໄໝ່ການຜົນໄດ້

(๘) ຄ້າປາກນູວ່າ ທ່ອກາຍນອກໃນເຂດສານທີ່ຂອງຜູ້ໃຫ້ນ້າເກີດຈຳຮຸດຮ່ວ່າໄລເຊັ້ນ ຜູ້ໃຫ້ນ້າ ຕ້ອງແຈ້ງອົງການປັບປຸງສ່ວນດຳບລໂນນປະດູໂດຍເຮົວທີ່ສຸດ ເພື່ຈະໄດ້ຊ່ວມແໜນໃຫ້ການໄດ້ໂດຍດ່ວນ

ຂ້ອ ៨ ອົດຕາຄ່ານ້າປະປາ ໃຫ້ຄືດຕາມຕາຮາງແນບທ້າຍຂ້ອບໜູນຢູ່ຕົ້ນ

ຂ້ອ ៩ ກຣນມີເຫດຸຈໍາເປັນ ຈະດໍາທີ່ຫຼຸດການໃຫ້ນ້າເປັນຄົງຄວາຫຼືເວັບພາຣາຍ ໂດຍອົງການປັບປຸງສ່ວນດຳບລໂນນປະດູຈະແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ນ້າທ່ານກ່ອນທຸກຄົງ

ຂ້ອ ១០ ດ້ວຍຄ່າຊ່ວຍເຫຼືອ ດ້ວຍຄ່າປະປາ ແລະຄ່າໃຈ່າຍເອີ່ນ ອັນເກີດຈາກການຕິດຕັ້ງປະປາວັນຈາເປັນຕ້ອງບຸດຜ່ານສິ່ງກ່ອສ້າງຂ້າກັນ ຮັນທີ່ທີ່ນີ້ ຈຶ່ງອູ່ຫລັ້ມາຕຽວດນ້າ ຜູ້ໃຫ້ນ້າຕ້ອງເປັນຜູ້ອອກຄ່າໃຈ່າຍທັນໝາດ

ຂ້ອ ១១ ຜູ້ໃຫ້ນ້າຕ້ອງຈຳຮຸດຄ່ານ້າປະປາ ເມື່ອພັນກົງການເກີບຄ່ານ້າປະປາໄດ້ເຮີຍເກີບຄ່ານ້າປະປາ ເມື່ອຜູ້ໃຫ້ນ້າໄດ້ຈຳຮຸດເຈີນແລ້ວ ພັນກົງການຈະອົກໃນເສົ້າຈັບເຈີນໄວ້ເປັນຫຼັກຫຼານ ຫາກຜູ້ໃຫ້ນ້າໄມ້ສາມາດຈຳຮຸດເຈີນໄດ້ ເມື່ອພັນກົງການເກີບຄ່ານ້າປະປາເຮີຍເກີບ ຈະຕ້ອງນໍາເຈີນໄປຈຳຮະ ຮັນທີ່ທີ່ການອົງການປັບປຸງສ່ວນດຳບລໂນນປະດູ ນັບຄັດຈາກວັນທີເຈົ້າຫຼາຍທີ່ໄດ້ສົ່ງໃບແຈ້ງຫຼືວິເລີ ສານທີ່ທີ່ຜູ້ໃຫ້ນ້າແຈ້ງໄວ້ກັບອົງການປັບປຸງສ່ວນດຳບລໂນນປະດູ ນັບພັນກົງການຈະຕ້ອງຮຸດຄະນະເວລາດັ່ງກ່າວແລ້ວ ອົງການປັບປຸງສ່ວນດຳບລໂນນປະດູນີ້ສີທອງທີ່ຈະຈ່າຍນ້າແກ່ຜູ້ໃຫ້ນ້າຢັນນີ້ໄດ້ ແລະຜູ້ໃຫ້ນ້າຈະຕ້ອງຮັບຜິດຂອບຈຳຮຸດເຈີນທີ່ຄ້າງອູ່ທັງສິນ